Oosterhout vertelt

Beste Oosterhouters, op water lopen.

Dat is wat Nederlanders in het algemeen en Oosterhouters zeker ook graag doen. Nee, wij hebben echt niet allemaal goddelijke gaven. Het water moet natuurlijk eerst wel bevroren zijn. Halverwege vorige week kwam het er dan toch eindelijk van. We hadden dus heel lang moeten wachten. De laatste keer dat Christel en ik het natuurijs betraden was in februari 2021.

Ik weet nog hoe het voelde om toen, ook weer na lange tijd, op de schaatsen te staan. Vaak zit je dan aan een sloot of water kant op een talud je schaatsen aan te binden. Handschoenen moeten uit om de schaatsen aangetrokken en de veters goed strak gestrikt te krijgen. Ondanks dat je vingers er dan zowat afvriezen krijg je het al warm van al die ongemakkelijke handelingen. Het water staat je dan al op je rug en dat moet je niet verwarren met het angst zweet dat je krijgt als je na een aantal jaar weer voor de eerste keer met de ijzers aan de voeten rechtop gaat staan. Altijd weer een spannend moment; zou het goed gaan en kan ik weer net zo schaatsen als de vorige keer. Dat lukte ons in 2021 nog aardig en gelukkig zonder te vallen.

Door het veranderende klimaat komt het steeds minder voor dat we kunnen schaatsen. Het wordt steeds warmer en de nachten – laat staan de dagen – met vorst komen steeds minder voor. Het is ook elk jaar weer bijzonder hoe er door van velen van ons naar het schaatsen op natuurijs wordt uitgezien. Maar ook dit jaar wilde het niet vlotten. In plaats van kraakhelder, zonnig en koud winterweer werden we de laatste weken letterlijk getrakteerd op een koude douche, die gepaard ging met grijs en donker somber weer.

Maar in één keer, als een duveltje uit het doosje, gebeurde het: Koning Winter kwam langs en liet de temperatuur in de nacht snel dalen. Het vroor ineens behoorlijk en meteen kregen velen van

ons het schaatsvirus weer te pakken. De vorst zou niet voor lange duur zijn, maar hoe dan ook, er moest en zou ook hier in Oosterhout op natuurijs geschaatst gaan worden. Met man en macht werd er door een dertigtal vrijwilligers gewerkt om de schaatsbaan van schaatsvereniging IJsco aan de Elskensweg achter voetbalclub SCO) gereed te krijgen.

En warempel: na heel hard zwoegen lukte het om het voor elkaar te krijgen. Waardoor vele Oosterhoutse harten, waaronder dat van mij, sneller gingen kloppen. Zelf had ik afgelopen donderdag een bomvolle agenda en er viel helaas ook niets te schuiven. Dus zelf op de schaatsen stappen zat er niet in. Maar gelukkig kon ik nog wel even snel gaan kijken toen ik vanuit een vergadering in Made kwam en op doorreis was naar het gemeentehuis. En daar zag ik het prachtige en magische tafereel. Het gladde ijs dat schitterde door de stralende zon en al die Oosterhouters groot en klein. De kinderen waren met ijshockey bezig en anderen draaiden wat op het ijs rond. Geweldig toch, al was het maar voor even. Ik ben snel nog even bij het club huis en de kassa naar binnen ge gaan om de vrijwilligers die daar op dat moment aanwezig waren te bedanken. Als je zo bij hen naar buiten op het ijs keek hadden ze weer een aantal inwoners heel erg blij gemaakt.

Oosterhout, meer voor elkaar!

Mark Buijs, burgemeester van Oosterhout

(bron: Weekblad Oosterhout, 17 januari 2024)